

ת"ד 1107/04/15 - מדינת ישראל נגד משה ג'ינג'יחשוילי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 1107-04-15 מדינת ישראל נ' ג'ינג'יחשוילי
תיק חיצוני:

כבוד השופטת רות רז	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
משה ג'ינג'יחשוילי	נגד
	נאשמים

החלטה

ב"כ המאשימה מבקש להגיש כראיה במסגרת פרשת התביעה סרטון אשר מתעד את אירוע התאונה. הסרטון מופיע כראיה מס' 5 ברשימת עדי התביעה בכתב האישום.

ב"כ הנאשם מתנגד להגשת הסרטון בטענה כי הסרטון אותו מבקשת המאשימה להגיש אינו הראיה המקורית. הסרטון צולם מתוך מסך מצלמת האבטחה באמצעות טלפון נייד, לא ברור כיצד הגיע לעד התביעה ואילו גלגולים עבר בדרך עד הגיעו למשטרה. גם הבוחן המשטרתי אינו זוכר האם הוא הוריד את הסרטון להעבירו לדיסק.

הנהג המעורב בתאונה, רועי מזרחי, העיד בבית המשפט כי מדובר בסרטון של מצלמת אבטחה המוצבת בקיוסק הנמצא בצומת נשוא התאונה. הוא לא קיבל את הסרטון ישירות לידי מבעל הקיוסק אלא הסרטון נמסר על ידי אחד העובדים בקיוסק לחבר או לעובד של העד וכך הגיע לידי. העד מסר את הסרטון כשהגיע למשטרה.

הבוחן קלוד דיסנטוס רשם מזכר על דרך קבלת הסרטון בו רשם כי הסרטון הורד מהטלפון הנייד של העד וניצר על גבי דיסק. הבוחן לא זכר מי ביצע את פעולת הורדת הדיסק ואמר כי סביר להניח שהפעולה בוצעה על ידו.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ואת הפסיקה בנושא, החלטתי לאפשר למאשימה להגיש את הסרטון כראיה. מדובר בראיה משנית קבילה הגם שאין מחלוקת כי אין זו הראיה המקורית. לטעמי מדובר בראיה קבילה והמשקל שניתן לה ייקבע בהכרעת הדין. אין חולק כי מדובר בהעתקה של סרטון על ידי אלמוני והעברתו לעד התביעה. מכאן והלאה הועבר הסרטון המועתק באמצעות העד לידי המשטרה.

מתוך הפסיקה עולה מדיניות של הקלה בהתייחסות לכלל הראיה הטובה ביותר והמאזן נע משאלת הקבילות לשאלת המשקל שיש לתת לאותה ראיה.

בעניין פלוני נגד מדינת ישראל, ע"פ 4481-14, אישר בית המשפט קבילותה של ראייה הגם שלא הייתה הראייה המקורית. ההקלטה המקורית בוצעה באמצעות מכשיר טלפון נייד של המתלונן. המתלונן העתיק את השיחה למכשיר הקלטה נייד ובשלב מאוחר יותר העתיקה אמו את הקלטת השיחה למחשב וצרבה אותה על גבי תקליטו שהוגש כראיה. כבוד השופט שוהם קבע כדלקמן:

" לנוכח ההתרופפות, המוצדקת לטעמי, במעמדו של כלל "הראיה הטובה ביותר", אינני רואה כל קושי ראייתי בקבילותם של מכשיר ההקלטה הנייד או התקליטור, המתעדים את תוכן השיחה המרכזית. זאת, בין אם מדובר בהעתק שלישי של השיחה המרכזית או בהעתק רביעי שלה. לגישתי, נוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, המצמצמות את הפער שהיה בעבר בין מסמך מקור להעתקו, ולאור הגמשת כללי קבילות הראיות ומתן הדגש לשאלת משקלה של הראיה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקלטה. זאת, ככל שבעל הדין, המבקש להגישו, מצהיר כי ההקלטה המקורית אינה ברשותו, וההעתק נחזה להיות העתק מהימן של אותה הקלטה. במצב דברים זה, יהא מקום לשקול את פסילת העתק ההקלטה כראיה, רק מקום בו המבקש את הפסילה, יציג ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי ההקלטה מזויפת. אחרת, אין לפסול את ההקלטה, על יסודו של כלל "הראיה הטובה ביותר", וזאת בלבד. אין צריך לומר, כי השגות בדבר איכות ההקלטה או מהימנותו של המקליט ילקחו בחשבון בעת קביעת משקלה של הראיה. "

בע"פ 4178/10 עופר פרג' נגד מדינת ישראל אישר בית המשפט קבלתו של תמלול הקלטת שיחה כראיה מבלי שהראיה הטובה ביותר, קרי, ההקלטה עצמה, הוגשה כראיה.

בע"פ 175/10 ישי חנוכיב אישר בית המשפט הגשת ראיות משניות כראיה. בית המשפט התיר להגיש עדות של מי שצפה בסרטונים של מצלמת אבטחה כאשר הסרטונים עצמם לא הוצגו בשל בעיית קידוד.

בת"פ (מחוזי) 19912-11-12 מדינת ישראל נ' מאיר בן אבו, התקבלה ראייה משנית. באותו מקרה צולם האירוע על ידי מצלמות אבטחה. הסרטון הועתק על ידי אלמוני וכאשר הגיעו אנשי משטרה כדי להעתיק את הסרטון באופן מסודר ממצלמת האבטחה התברר כי הסרטון נמחק. בית המשפט הסכים לקבל כראיה את העתק הסרטון.

הנסיבות במקרה שלפי דומות לנסיבות האמורות כשכן אכן צולם הסרטון המחזי על ידי אלמוני שהעבירו לעד התביעה והסרטון המקורי לא נתפש על ידי המשטרה. בכל זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי מדובר בראיה קבילה.

ב"כ הנאשם לא הציג בפני ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי העתקת הסרטון זויפה או נערכה. ההגנה למעשה אינה טוענת כי הסרטון נערך וזויף, אלא לטענתה, "לא מן הנמנע שהוא ערוך". על פי החלטת בית המשפט העליון בעניין פלוני הנזכר לעיל, יהיה מקום לפסול קבילות הקלטה רק כאשר המבקש הוא אשר יציג ראיות קונקרטיות לכך שההקלטה זויפה, וראיות כאמור לא הוצגו.

נראה כי הטענה העיקרית של ההגנה בנוגע לאמינות הסרטון הינה לעניין מהירות ההקלטה של הסרטון שלטענתה אינה תואמת למהירות הנסיעה של כלי הרכב בשטח כפי שבאה לידי ביטוי, בסרטון המקורי. בעניין זה פתוחה הדרך בפני

הגנה לטעון למשקל שיש לתת לנתונים המוצגים בסרטון או למהימנותם. אציין כי המאשימה לא טענה לקביעת מהירות כלי הרכב על פי הסרטון.

נוכח כל האמור לעיל, הואיל ומדובר בסרטון שהועתק מתוך מצלמת אבטחה, והנהג המעורב אישר בעדותו כי התאונה נשוא כתב האישום מתועדת בסרטון, יש מקום לקבלו כראיה בנפרד משאלת המשקל שיינתן לו בסופו של ההליך.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.